

Carta oberta al senyor Ramon Orfila, Batle des Mercadal

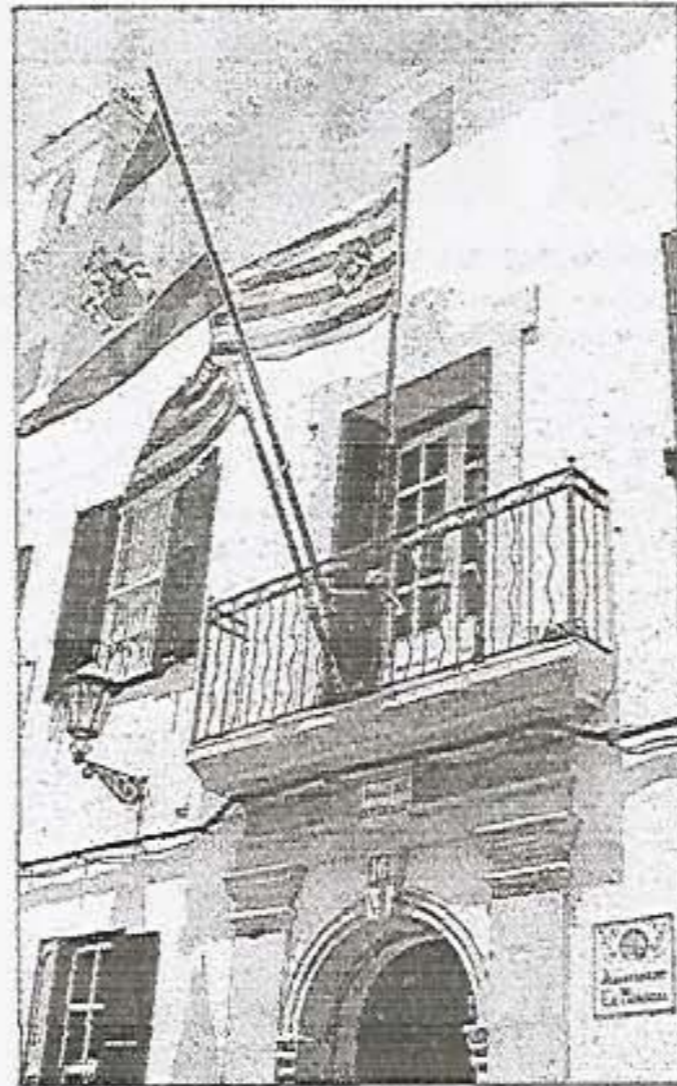

Pere Cabacés

Estimat i admirat Ramon, Em permeto el tuteig perquè, sense poder considerar-me amic teu, m'has distingit sempre amb la teva simpatia i una certa dosi de confiança. I de paraula sempre hem fet servir el tu entre tots dos. De la meua estimació, com a persona i com a polític, te'n vaig donar mostra fa més de tres anys quan, arribat a Mercadal, veient-te pel carrer, vaig donar-te una sincera abraçada de felicitació i satisfacció sabent-te batle des Mercadal. Amb el temps he mantingut el fort afecte per tu.

Des d'aquest afecte t'escric. I t'escric amb motiu de la ruptura de «l'Acord».

Un Acord que ha proporcionat un bon servei al poble al llarg de vuit anys. I un document signat pel teu partit el renova, donant per bo el teu propòsit de posar-t'hi al cap per tercera vegada durant dos anys, i els dos darrers anys passant la Batlia al teu segon. Així ho ha entès sempre el poble, el poble que amb els seus vots va voler que fossis la seva primera autoritat. Tot el que s'hi ha afegit després són conveniències partidistes, estratègies, canvis de rumb. Al cap de quinze dies et desdus del que el poble tenia col·l'aval, i declares públicament que cap dels teus companys del consistori és bo per

a succeir-te. Ni dos anys!! Ni en el supòsit de poder estar abans dos anys treballant íntimament amb tu, gaudint del teu mestratge, fruit de l'experiència de 18 anys exercint de diputat, de la teua reconeguda vocació i hàbil política negociadora, a més de dues legislatures al front de l'alcaldia, per cert compartint treballs i esforços amb aquests homes que avui exclous!!

Torno a dir-te: tots els matisos de perfil inadequat crec que són tan sols estratagemes i subterfugis de partit. Si el teu, de partit, potser no creia convenient presentar candidatura una tercera vegada per no ser acusats de immobilisme, o potser voler fer un tomb més esquerrà, havia d'haver trobat al davant la teua paraula donada. La paraula donada al teu poble. Tot el poble coneixia el teu propòsit. I la majoria del poble veia bé que «l'Acord» continués a l'Ajuntament amb el nou sistema que tu presentaves.

Sabem que en política a vegades s'han «d'empassar gripaus». Però això no és tan sols un gripau. Jo crec que has negligit la paraula donada. I això em sembla greu. I més advertint-ho en un home íntegre com tu. Hagués preferit veure't plegar de la política.

Potser intento donar-te una lliçó d'ètica? Mira-t'ho com vulguis. Parlo des del fons de la meua consciència i dirigeixo les meves paraules a la teua. Res més que això. Crec que estem davant d'un exemple del que se'n diu «la cara bruta de la política»: m'entristiria molt que te n'haguessin arribat alguns esquitxos.

D'aquesta carta ningú en sap un borrall. Però em sento mercadalenc. Parlo, doncs, des del més pur sentit de l'equitat. I des de la passió, sí, des de la passió per la veritat i en defensa del que crec just. Si t'he ofès, no ha estat pas la meua intenció, ho pots ben creure. Una abraçada des de l'afecte més pregon i dolgut.

L'últim «xip» de l'hora

per Carlos Torrent

